

محاسبه تعداد بهینه بچه ماهی در واحدهای پرورش قزل آلا در استان آذربایجان شرقی

علی شهنوازی

پست الکترونیکی مسئول مقاله: shahnavaziali@yahoo.com

مطالعات اقتصادی در زمینه تولید ماهی قزل آلا، فرصت بررسی وضعیت واحدها از لحاظ تولید و مصرف نهاده ها را فراهم و امکان شناسایی نکات ضعف و قوت را ممکن می سازد. در این راستا می توان از اطلاعات تولیدی، در تعیین ترکیب بهینه عوامل تولید و افزایش کارایی استفاده نمود. این کار با تخمین تابع تولید و برابر قرار دادن ارزش تولید نهایی با قیمت نهاده، امکان پذیر است. در این مطالعه از تابع تولید درجه سه برای تعیین تعداد بهینه بچه ماهی در واحدهای استان آذربایجان شرقی استفاده شد. این تابع توانایی تفکیک نواحی سه گانه تولید را داشته و تخمین آن، امکان بررسی چگونگی استفاده از نهاده های تولید را فراهم می کند. در استان آذربایجان شرقی پرورش ماهی قزل آلا در سه سیستم تولیدی تیپ، مزرعه و استخرهای ذخیره دو منظوره صورت می گیرد. مزارع واحدهایی با ظرفیت اسمی بالا می باشند که جهت پرورش ماهی احداث شده اند. واحدهای تیپ نیز به همین منظور احداث ولی نسبت به مزارع، ظرفیت تولید کمتری دارند. واحدهای ذخیره ساده ترین حالت را داشته و اکثرا دارای یک استخر می باشند. متوسط تولید در مزارع، واحدهای تیپ و استخرهای ذخیره، به ترتیب برابر ۱۳، ۵/۵ و ۱/۷ تن می باشد. نتایج نشان داد که در واحدهای پرورشی استان آذربایجان شرقی، به طور متوسط ۲۱۳۳۹ قطعه بچه ماهی در طول دوره پرورش نگهداری می شود که این متوسط در مزارع ۶۶۷۵۰ و در واحدهای تیپ و استخرهای ذخیره به ترتیب ۱۹۸۹۳ و ۸۰۰۸ قطعه می باشند. تعداد بهینه بچه ماهی در واحدهای استان از نکته نظر اقتصادی بهطور متوسط ۲۶۴۵۷ قطعه، در مزارع ۴۸۵۱۱ و در واحدهای تیپ و ذخیره به ترتیب برابر با ۲۷۰۸۰ و ۹۶۶۱ می باشد. این نتایج نشان می دهد در مزارع، ۳۸ درصد بیشتر و در واحدهای تیپ و ذخیره به ترتیب ۳۸ و ۱۹ درصد کمتر از حد بهینه اقتصادی، بچه ماهی نگهداری می شود. لذا به منظور استفاده بهینه از منابع استان توصیه می شود در مزارع، تعداد بچه ماهی کاهش و در واحدهای تیپ و ذخیره این تعداد افزایش یابد. رعایت این موضوع منجر به افزایش تولید خواهد شد.

کلمات کلیدی: تولید قزل آلا، تعداد بهینه بچه ماهی.